Venstre har i dag kun én opgave. Vi skal se fremad og forberede os på den største udfordring, vi efter krigen er blevet stillet overfor. Alt andet skrumper ind og forsvinder, når vi tager denne opgave i øjesyn.
Den består i at redde vort samfund fra økonomisk og politisk opløsning. Og den består i at gøre det som del af en regering, der har sat sig som mål, at dens eftermæle kan beskrives med Winston Churchills ord under 2. verdenskrig. "Lad en eftertid sige om os, at dette var "deres bedste øjeblik"". Vores opgave er ikke at tænke på Venstre, men at tænke på Danmark.
Hvis vi løser denne opgave, vil vore efterkommere mindes det med stolthed.
Hvis det ikke lykkes, vil vi gå over i historiens bog som dem, der svigtede i en afgørende stund. Opgaven vi står over for er frygtindgydende. Vi skal forhindre, at Danmark bliver massearbejdsløshedens land. Vi skal forhindre, at Danmark slutter sig til kredsen af lande, der er sat under international administration. Og vi skal forhindre, at den danske stat kommer i den situation, at den ikke længere kan betale sine kreditorer og sine borgere, hvad de forventer, og hvad de har krav på.
Vor situation er vanskelig. Alle stiller krav til staten. Alle stiller krav til andre. Og alle frygter selv at skulle yde ofre. Men vor vilje er stærk, og dette vil opveje alt andet.
Vi vil ikke acceptere, at det samfund, som Venstre har lagt grunden til og været med til at opbygge, går i stykker.
Vi vil ikke acceptere, at Danmark mister andre landes respekt, eller at vi danskere mister vor egen selvrespekt.
Vi vil ikke acceptere, at vi trods vor dygtighed, vor flid og vor selvrespekt skal være dømt til økonomisk undergang.
Og vore muligheder er store. Vi har - hvis vi vil - den nødvendige dygtighed, flid og opfindsomhed i behold. Vi har store reserver at trække på. Vi kan undvære mere end de fleste folk i verden.
Vi har sammen med vore venner og regeringspartnere overtaget en katastrofal situation. Intet ville være lettere for os end at angribe vore forgængere. Intet ville måske heller være mere velbegrundet. For Socialdemokratiet bærer hovedansvaret for, at vi er nået så langt ud i moradset. Eller så dybt ned i afgrunden.
Men det vil vi ikke gøre. Tiden er ikke inde til opgør. Tiden er i det hele taget ikke inde til at se bagud. Vi skal lade fortiden være glemt. Og det gælder også alle Folketingets øvrige partier. Smålig og sur kritik af politiske modstandere er ikke på sin plads i

denne situation. Vi håber tværtimod på samarbejde med alle om det eneste, som har betydning. Danmarks fremtid.
Danmark står midt i sin selvransagelse, ligesom Venstre har haft sin. Men foran os ligger en fremtid, som vi selv kan forme. Og det vil vi!
Den nye regering vil føre en politik, som bygger på nogle få og enkle principper. Og de er vigtigere end mange af de detailler, som jeg i dag, af gode grunde, er afskåret fra at fordybe mig i.
Vi vil genrejse det markedsøkonomiske system og det liberale og socialt afbalancerede samfund, som vi har været med til at skabe.
Vi vil vise den enkelte større tillid i håb om, at han også vil vise staten en større tillid end hidtil. Vi vil give den enkelte et større personligt ansvar, men der skal stadig være et socialt sikkerhedsnet under alle i Danmark.
Vi vil bekæmpe bureaukratiet og de mange restriktioner, der er med til at gøre tilværelsen til en trædemølle.
Vi vil give bedre muligheder for dem, der vil dygtiggøre sig og gøre en ekstra indsats.
Der vil stadig være store offentlige udgifter, men det er nødvendigt, at alle, der bruger det offentlige servicesystem, selv betaler en større andel heraf.
Ingen dansker kan undgå at bære sin del af byrden. Men ingen behøver heller at frygte for at blive glemt. Og alle må
indstille sig på at skulle omstille sig. Virksomhederne må i det lange løb stå på egne ben. Heller ikke andre grupper må længere regne med, at staten har ubegrænsede midler til rådighed.
Det er nødvendigt, at alle bringer ofre, for at vort fællesskab kan komme helskindet gennem krisen. Og regeringen vil være nødt til at fremlægge forslag, som på mange, områder ændrer den enkeltes hverdag.
Det vil den også gøre. Og den vil være forpligtet til at fortæl le befolkningen sandheden om vor situation. Sandheden er den enkle, at 1983 vil blive det vanskeligste for danskerne i mange år. Det kan ikke være anderledes. Uanset hvad vi gør. Der er ingen grund til at skjule denne realitet. Og der er ingen grund til at tro, at befolkningen ikke vil forstå, at sådan ser det ud. De fleste i Danmark har i årevis vidst, at vi en dag ville komme til et punkt, hvor udviklingen måtte vendes.
Men det afgørende er, hvordan de efterfølgende år vil forme sig. Hvis vi ingenting gør, eller hvis vi gør noget helt utilstrækkeligt, vil 1984 og 1985 og de efterfølgende år

blive endnu vanskeligere end 1983. De vil til sidst vise sig at være utålelige
Men hvis vi istedet gør, hvad situationen kræver, er der håb om, at vi i løbet af 1983 kan lægge grunden til fornyet økonomisk
fremgang, og at vi i løbet af firserne kan genoprette den danske økonomi og genskabe mulighederne for fuld beskæftigelse.
Venstre har påtaget sig et politisk medansvar for den nødvendige politik. Vi vil lægge ryg også til, hvad der må komme af ubehagelige foranstaltninger.
Men vi ønsker også at skabe grundlag for andre og nok så værdifulde forandringer i vort samfund.
Den økonomiske politik er en nødvendighed. Men den er trods alt kun et redskab og ikke et mål i sig selv. Målet må være, at der i vort land bliver bedre muligheder for den enkelte og for den enkelte familie.
Frihed til selv at tilrettelægge tilværelsen. Frihed og mulighed for at få en god uddannelse. Til at udfolde sig kulturelt og folkeligt. Til at vælge mellem tilværelsens mange muligheder.
Denne større frihed kan vi skabe, uanset om vi står midt i en økonomisk krise eller ej.
Lad os derfor ikke glemme, at regeringen ved siden af alt det nødvendige også bør markere sig ved at føre en politik, som giver større forhåbninger om et mere menneskeværdigt og menneskevenligt samfund.
Vi har brug for en uddannelsespolitik, der er frisindet og åben over for børnenes og de unges evner og lyst.
Vi har brug for en kulturpolitik, der overlader det til individet selv at kunne vælge mellem mange tilbud.
Vi har brug for en politik, som styrker det nære samfund og giver de små enheder mulighed for at leve uden frygt for en dag at skulle forsvinde.
Denne målsætning er lige så værdifuld og lige så nødvendig som den økonomiske.
Og de må gå hånd i hånd.

Venstre har store traditioner og store forpligtelser. Vi er folkestyrets oprindelige parti.
Vi har ofte været Danmarks nødvendige parti. Der er vi også i dag.
Men vi er først og fremmest Danmarks liberale parti. Lad os ikke glemme det nu, hvor vi sammen med andre er trådt til i en vanskelig situation.
Vi er forhåbningsfulde og optimistiske. Vi tror, at vi kan løse opgaven. Vi vil appellere

til befolkningen om at dele denne tro med os. Hvis vi alle har viljen hertil, vil det også lykkes.